

Anička milúčka, kde si bola,
keď si ty čižmičky zarosila?
Bola sem v hájičku,
žala sem trávičku,
duša moja.

A já sem u Váhu lúčku kosil,
já sem si čižmičky nezarosil;
větríček ovéjá,
slunéčko ohrjévá,
duša moja.

712. ZIMA

1442.

Ze Šardic

Bu-de zi-ma, bu-de mráz, kam sa, vtáčku, kam schováš? Já sa schovám pod me-zu, až přesta-ne, vy - le - zu.

[: Bude zima, bude mráz,
kam sa, vtáčku, kam schováš? :]
Já sa schovám pod mezu,
až přestane, vylezu.¹⁾

Bude zima, bude mráz,
kam sa schovám neboráz!
Pojedu já do Říma,
neuškodí mně zima.

- ¹⁾ a) Schovám se do jabora,
tam bude má komora.
b) Schovám se já do kříba,
strčím hlavu pod křídla.

Až přestane, vyletím,
širý svět rozveselím.
Půjde milá na trávu,
zazpívám jí nad hlavú.

1443.

Od Žďáru

Je zi - ma, bu - de mráz; je zi - ma, bu - de mráz; kam se, pta - čku, scho - váš?

[: Je zima, bude mráz; :]
kam se, ptáčku, schováš?

Schovám se za lesy,
kde nikdá neprýší.¹⁾

Můj zlatý holoubku,

kdybys měl chaloupku!

Já bych v ní sedala,
písničky skládala.

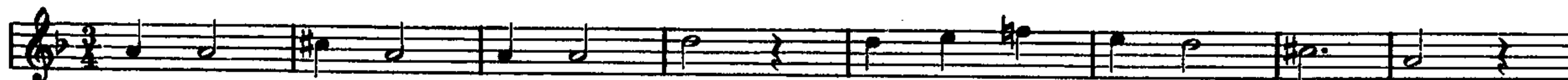
Neskládej jí o mně,
skládej sám o sobě.

Neskládej o pannách,
skládej ji o vdovách.

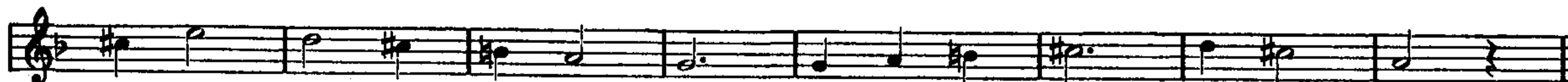
Neskládej o vdovcích,
skládej o mládencích.

¹⁾ neprší: tak ve zpěvě.

1444.

Už je zi - ma, už je mráz; kaj se, pta - čku, po - dět máš?

Sko - vám se ja pod hru - du, tam ja zi - mu pře - bu - du.

Už je zima, už je mráz,
kaj se, ptačku, poděť máš?
Skovam se ja pod hrudu,
tam ja zimu přebudu.

Budě padať, budě dešť,
kaj se, ptačku, poděješ?
Poděju se pod mezu,
pod travičku zelenu.

Skryju se ja do lesa,
tam je moja potěcha,
ty jedlove chojiny,
to jsu moje peřiny.